

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНИ

вул. Бастіонна, 9, м. Київ-14, 01601 тел. 284-89-33,

E-mail: info@pfu.gov.ua, сайт www.pfu.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 00035323

від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ 20__ р.

ТОВ “Видавнича група “АС”
zpkadry@gmail.com

Розглянувши ваше звернення від 31.01.2023 № 31-01-01-850 щодо надання страхових виплат у разі роботи за сумісництвом (вх. № 1963/8 від 16.02.2023), Пенсійний фонд України повідомляє.

Згідно із частиною першою статті 3 Закону України від 23.09.1999 № 1105-XIV “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (далі – Закон) соціальне страхування здійснюється за принципами законодавчого визначення умов і порядку здійснення соціального страхування.

Так, частиною першою статті 22 Закону визначено, що страхова виплата у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності застрахованим особам, які працюють на умовах трудового договору (контракту), гіг-контракту, іншого цивільно-правового договору та на інших підставах, передбачених законом, призначається та здійснюється за основним місцем роботи (діяльності).

Допомога по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною), допомога по вагітності та пологах застрахованим особам (у тому числі тим, які здійснюють підприємницьку чи іншу діяльність та одночасно працюють на умовах трудового договору) надається за основним місцем роботи (діяльності) або за місцем роботи за сумісництвом (наймом) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Отже, частиною першою статті 22 Закону визначено першочерговість реалізації права застрахованих осіб на допомогу по тимчасовій непрацездатності та допомогу по вагітності та пологах страхувальниками за основним місцем роботи.

З урахуванням наведеного допомога по тимчасовій непрацездатності, вагітності та пологах призначається та надається застрахованим особам страхувальниками за основним місцем роботи, і лише у разі нереалізації застрахованою особою права на таку допомогу вона надається за місцем роботи за сумісництвом (наймом). При цьому зазначена норма поширюється як за місцем роботи за зовнішнім сумісництвом, так і за внутрішнім, а також за місцем надання послуг за договором цивільно-правового характеру.

Частиною другою статті 25 Закону визначено, що порядок обчислення середньої заробітної плати для надання допомоги по тимчасовій непрацездатності визначається Кабінетом Міністрів України.

Ковпашко Ірина Василівна

КНЕДП - ІДД ДПС

9150E4E6B2B5CCDDC41E80F6F8C665E8F0D1FDD62B02DB41BC2030D5650E1D1C01

17.03.2023

Пенсійний фонд України

17.03.2023

2800-030402-8/14044

Відповідно до пункту 30 Порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.09.2001 № 1266 (далі – Порядок № 1266), у разі коли на момент настання страхового випадку застрахована особа працює за сумісництвом, на умовах цивільно-правового договору, провадить підприємницьку або іншу діяльність, пов'язану з отриманням доходу безпосередньо від такої діяльності, обчислення середньої заробітної плати (суми заробітної плати) здійснюється страхувальниками окремо за основним місцем роботи, за сумісництвом та за місцем (місцями) провадження іншого виду (видів) діяльності. Розрахунковий період у такому разі визначається за кожним місцем роботи окремо.

Отже, обчислення середньої заробітної плати для розрахунку страхової виплати здійснюється виходячи із заробітної плати застрахованої особи лише за місцем роботи, на якому буде надаватись страхова виплата.

В свою чергу, частиною третьою статті 22 та абзацом другим частини першої статті 24 Закону передбачено, що страхувальник або уповноважені ним особи приймають рішення про призначення страхової виплати, а також рішення про відмову в призначенні або припинення страхових виплат (повністю або частково). Повідомлення про відмову в призначенні допомоги із зазначенням причини відмови та порядку оскарження видається або надсилається заявникові не пізніше п'яти днів після прийняття відповідного рішення.

Тому документальним підтвердженням нереалізації права застрахованої особи на страхову виплату у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, вагітністю та пологами буде вмотивоване рішення страхувальника або уповноважених ним осіб про відмову в призначенні страхової виплати. Таке рішення страхувальник приймає на підставі причин, зазначених у статті 16 Закону, або у випадку, коли застрахована особа за період тимчасової непрацездатності не втратила заробітної плати, а також коли було призупинено дію трудового договору і такий період збігся із періодом хвороби. У разі наявності у застрахованої особи декількох місць роботи за сумісництвом, в тому числі і роботи за договором цивільно-правового характеру, застрахована особа реалізує своє право на страхову виплату шляхом подання до одного з місць роботи за сумісництвом або роботи за договором цивільно-правового характеру рішення страхувальника або уповноважених ним осіб з основного місця роботи про відмову в призначенні страхової виплати.

Відповідно до пункту 3 Порядку № 1266 середньоденна заробітна плата обчислюється шляхом ділення нарахованої за розрахунковий період (12 календарних місяців) заробітної плати, на яку нарахований єдиний внесок та/або страхові внески на відповідні види загальнообов'язкового державного соціального страхування, на кількість календарних днів зайнятості (відповідно до видів страхування – період перебування у трудових відносинах, виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами, проходження служби, провадження підприємницької або іншої діяльності, пов'язаної з отриманням

доходу безпосередньо від такої діяльності) у розрахунковому періоді без урахування календарних днів, не відпрацьованих з поважних причин, – тимчасова непрацездатність, відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку та шестирічного віку за медичним висновком, відпустка без збереження заробітної плати, призупинення дії трудового договору у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України.

Враховуючи викладене, дні тимчасової непрацездатності належать до поважних причин, з яких застрахована особа не працювала, тому вони вилучаються при обчисленні середньої заробітної плати для розрахунку страхових виплат при настанні у застрахованої особи надалі нових страхових випадків.

Заступник Голови правління

Ірина КОВПАШКО

Тетяна Гуленко